



Bases per a la represa



Terminal de
contenedors
■ J. LOSADA



Laboratori de la
cervesera San Miguel,
a Lleida ■ D. MARIN

Catalunya: matisos a

ENFORA El dinamisme del sector exterior impulsa la indústria i compensa l'anèmic consum intern **ÀREES** Entre els sectors més actius n'hi ha de tradicionals, com el químic, però també de nous **VISIÓ** La logística serà clau per a la represa

Marga Moreno
BARCELONA

Costen de trobar, però, com les bruixes celtes, haver-n'hi, n'hi ha. Es tracta de vectors de l'economia catalana que avancen contra el vent de la crisi amb dignitat i, en alguns casos, amb èxit. I és que l'economia va per barris, o el que és el mateix, per sectors, com descriu Joan Ramon Rovira, cap del servei d'estudis de la Cambra de Comerç de Barcelona. Rovira admet que dins del PIB,

mirat des de la perspectiva de la demanda, "hi rutllen més aviat pocs components, perquè el sector privat i el públic presenten taxes negatives". Alhora, la formació bruta de capital, és a dir, la inversió, va malament "tant en equipaments com en construcció". Queda el sector exterior, que marxa "a ritmes de dos dígets" (s'ha exportat gairebé un 11% més el segon trimestre) i que s'erigeix en puntal de la recuperació.

A l'altra banda del mi-

rall del producte interior brut hi ha el capítol de l'oferta, i allà, una part de la indústria, òbviament la més exportadora, està trampejant les calamitats de la crisi. Dissortadament, el diagnòstic no es pot generalitzar a tot l'àmbit industrial, que globalment va de baixa per la paràlisi del sector domèstic.

Clàssics i novetats

És, doncs, obligat acostar la lupa per veure el detall dels subsectors que estan estirant el carro actual-

ment per la seva requesta fronteres enllà. L'economista de la Cambra enumera material de transport, automoció, química i maquinària, que serien els clàssics universals de la producció catalana, al costat d'altres que pertanyen al sector exterior, però que no són exportació: el turisme arreu de Catalunya i l'hostaleria, "particularment dinàmica a la ciutat de Barcelona".

No podem oblidar que hi ha una part del sector serveis que també expor-

ta, com ara les activitats tècniques i científiques i les anomenades TIC.

Rovira creu que es pot

Els experts valoren el procés de "destrucció creativa"

parlar de "destrucció creativa", un procés que, tot i ser traumàtic, aporta una bona perspectiva de transformació del teixit productiu cap a activitats de més

valor afegit i intensives en coneixement.

José García Montalvo, catedràtic d'economia de la Universitat Pompeu Fabra, ho exemplifica amb un dels sectors que són també una de les vies de projecció de l'economia catalana al món: el químic. Montalvo indica que la química "va com una tralla" i exporta pràcticament la meitat del que fabrica, en una activitat que té, i convé no oblidar-ho, un fort component d'R+D. De fet, el sector químic català és



I pessimisme

“el gran exportador d’Espanya”, en paraules del catedràtic. Pel que fa al sector tecnològic i d’investigació en general, l’acadèmic de la UPF reconeix que presenta un bon captament, tot i que “encara pesa poc en el conjunt de l’economia”, però el Principat no es pot queixar quant a la recepció de centres d’investigació: s’emporta la meitat dels grups europeus que aterren a l’Estat. “És un procés lent; s’han de generar patents, registrar-les, però és crucial”, diu Montalvo.

Relleu sectorial

Pel que fa a la tendència a la terciarització de l’economia, és a dir, el transvasament de l’activitat industrial cap a la dels serveis, que es podria inferir d’algunes d’aquestes dades, Rovira matisa que hi ha “estadístiques enganyses” i que en realitat el que està passant és que moltes activitats que havien desenvolupat les empreses industrials ara han

estat externalitzades i les porten a terme companyies de serveis, que “són simbiòtiques amb el sector industrial”, tant, que hi aporten significatius creixements de productivitat. L’expert de la Cambra ho descriu recordant que una cadena de valor inclou la manufactura, però també el transport, l’estoc, la distribució i la logís-

El sector tecnològic va bé, però encara pesa poc en l’economia

tica en general, una activitat que cada cop pren més protagonisme, estretament vinculada a la indústria però considerada no estrictament industrial.

La projecció que, a mesura que passa el temps, confirma Catalunya com a plataforma logística de primer ordre és un ítem que cal tenir en compte en el trànsit cap a la fi de la crisi, creu Montalvo, fins al punt

que, per exemple, i paradoxalment, “mentre hem assistit al declivi del tèxtil català, hem pogut observar que gegants com ara Mango i Inditex trien el territori com a localització estratègica per projectar les seves marques al continent”, accentua.

Optimisme moderat

Es verifica, doncs, que l’exterior és la gran esperança per a la recuperació econòmica. Alejandro Alcaraz, professor d’economia i finances d’Eada, recorda que tots els pressupostos generals de les economies europees, inclosa l’espanyola, han fet previsions optimistes i esperant un increment de les respectives exportacions. Tots plegats, assenyala Alcaraz, “confien que en la mesura en què altres països, com ara els EUA, tornin a consumir productes europeus, hi haurà una reactivació general”. Sense oblidar que, en el cas català molt es-

pecialment, el turisme també forma part del sector exterior i que “tenir un euro barat ens ha beneficiat, però bé que el gros dels visitants pertanyen a l’eurozona”.

De fet, fins i tot les empreses constructores que comencen a superar la gravíssima situació del sector ho estan fent a còpia d’acudir a licitacions públiques internacionals, com també

La productivitat creix i amb menys recursos es fa més guany

empreses més innovadores, com ara les d’energies renovables, que “aquí no poden acabar d’arrencar”, destaca Alcaraz.

Dins dels aspectes menys quantificables, però positius dins del context de crisi, Alcaraz valora els increments de la productivitat: “Amb menys recursos s’aconsegueix més benefici i això posa les bases per a un futur millor.” ■